

En solidariedade co pobo francés

Non máis terrorismo yihadista! Non máis guerras imperialistas!

Na noite de onte, 13 de Novembro, París foi duramente golpeada por un ataque terrorista que deixa neste momento un saldo provisional de 127 mortos e 300 feridos, 80 deles en estado crítico. A magnitude deste atentado só se pode comparar coa matanza que o 11 de marzo de 2004 asolou a cidade de Madrid.

Igual que entón, a solidariedade de miles de persoas non se fixo esperar. As longas fileiras de xente anónima que na Porta do Sol facían cola pacientemente para poder doar sangue, hoxe reproducíronse nos centros de saúde parisienses con xente disposta a esperar ata tres horas para poder doar o seu sangue. Este non foi o único exemplo de solidariedade, moita xente, xóvenes, maiores, e inmigrantes, que desde os primeiros minutos utilizaron as redes sociais para abrir as súas casas a quen, conmocionados e co medo polos atentados, deambulaban polas rúas en busca de refuxio.

Toda a nosa solidariedade e sentimentos atópanse hoxe co pobo francés, cos millóns de mozos e traballadores que permanecen conmocionados nos seus fogares tratando de comprender que é o que sucedeu. Desde o Sindicato de Estudantes condenamos enerxicamente estes actos de terrorismo. Pero nestes duros momentos tamén é necesario sinalar que foron as políticas imperialistas dos gobernos occidentais as que crearon as condicións para que estes grupos yihadistas xurdan do lodo e a miseria, desas guerras que por petróleo e materias primas leváronse a cabo en África e Oriente Próximo para beneficio dun puñado de grandes multinacionais.

Os grupos terroristas que provocaron a masacre en París son un conglomerado de elementos reaccionarios que xogan un papel moi similar ó que nos anos 30 xogaba o fascismo en Europa: o de sementar o medo e o terror entre a poboación de calquera país do mundo. Con esa mesma intención actuou onte o Estado Islámico (ISIS) en París, e cos mesmos obxectivos Al-Qaeda e o ISIS fixérono no norte de África e Oriente Medio nun combate

sanguento contra os movementos revolucionarios que na Primavera Árabe levantáronse contra as ditaduras que durante décadas os someteron.

Nestes momentos de profunda dor, resulta lamentable escoitar a Barack Obama, François Hollande ou Mariano Rajoy, aproveitar o enorme sufrimento que estes atentados causaron en millóns de persoas en todo o mundo, para presentarse como os garantes da liberdade, a democracia e os dereitos humanos. Estes mesmos e outros moitos dirixentes occidentais foron os impulsores de todo tipo de aventuras imperialistas que arrasaron países enteiros, provocando en millóns de persoas o mesmo dor que hoxe padecemos en Europa.

Non conformes con isto, estes "defensores dos dereitos humanos e a liberdade", queren utilizar o medo e o sufrimento para xustificar un incremento da intervención imperialista que xa están desenvolvendo en Siria e en toda a zona. Exactamente a mesma fórmula que, tralos atentados do 11-S en EEUU, utilizouse para xustificar as guerras en Iraq e Afganistán.

Por máis que afirmen o contrario, os dereitos humanos, o benestar e o desenvolvemento civilizado non están dentro das preocupacións dos líderes europeos. Así o están demostrando co abandono, a persecución e a represión a centenas de miles de refuxiados que foxen da guerra e da destrución, así como do horror que o ISIS e outros grupos terroristas similares sementan nos seus países. As políticas "humanitarias" de occidente redúcense á aglomeración de miles de persoas en campos de internamento, á pechadura de fronteiras e ó financiamento de terceiros países para a construción de grandes muros que impidan a chegada de novos refuxiados a Europa. Mentres tanto miles de homes, mulleres e nenos déixanse a vida no camiño.

Hoxe, ó ver as dramáticas imaxes do horror en París, resulta máis fácil poñerse na pel de millóns de persoas que, a diario, sofren as consecuencias das guerras que só defenden os intereses duns poucos. Dá igual a nosa cor de pel, nacionalidade ou relixión. Sempre somos os mesmos, xóvenes e traballadores anónimos, os que pagamos os pratos rotos das guerras imperialistas. É por isto que temos que ser claros ó dicir non á barbarie capitalista que nos condena ó terrorismo e ás guerras imperialistas.

Son as vosas guerras, son os nosos mortos!

www.sindicatodeestudiantes.net